

ad 2. Foruden hvad der under det foregaaende Numer er oplyst om danske Konsularembedsmaend, der ikke drive Næring, er det Udenrigsministeriet bekendt, at den kongelige Konsul i Moskau, Thor Lange, der er russisk Embedsmand, og den kongelige Generalkonsul i Algier, Ghezzi, der, saa vidt vides, lever af en Pension, som han oppebærer som forhenværende østerrigsk-ungarisk Konsularembedsmand, samt den danske Konsul i Beirut, der er ansat ved det britiske Missionsvæsen, ikke drive borgerlig Næring, men i øvrigt beskæftiger det store Flertal af vore Konsuler sig med Bank- eller Handelsforretninger eller andet deslige; dog undgaar den kongelige Regering, saa vidt muligt, at ansætte Skibsmæglere som Konsuler i fremmede Havne.

ad 3. Til Besvarelse af dette Spørgsmaal har Ministeriet ikke det fornødne Materiale, og det vil være forbundet med betydeligt Tidstab og andre store Vanskeligheder at samle det. Der har nemlig hidtil ikke været nogen Anledning for Ministeriet til at undersøge, om vedkommende havde dansk Indfødsret, og navnlig ogsaa om han ikke var bleven naturaliseret i det fremmede Land, men hvad man har lagt Vægt paa er, om han var dansttalende, og da helst om han var danstfødt, eller i Mangel deraf var norsk eller svensk eller i alt Fald forstod det danske Sprog. For det Tilfælde, at det ærede Udvalg imidlertid maa ønske at modtage en Fortegnelse over de Konsulater (thi med Vicekonsulaterne korresponderer Ministeriet ikke), med hvilke der brevvæksles paa Dansk, medfølger en Fortegnelse over disse. Det maa imidlertid herved bemærkes, at ligesom adskillige af de Konsuler, med hvilke der korresponderes paa Dansk, bitterlig ere fremmede, men som have lært sig dansk, saaledes er der ogsaa Eksempler paa, at Korrespondancen er dansk, fordi vedkommende Konsulatssekretær forstaaer dette Sprog.

ad 4. Spørgsmaalet om, hvorledes Konsulatafgifterne fordeles sig paa de enkelte Konsulater i det sidste Aar, for hvilket Indberetning haves, besvares ved den som Bilag B. medfølgende Opgørelse af de i Aaret 1891 til fremmede Havne, hvor dansk Konsul er ansat, ankomne og derved afgaaede danske Skibes Antal og Register-tonns Drægtighed, samt de af dem betalte Konsulatgebyrer.

ad 5. Den begærede Oplysning om Størrelsen af de øvrige Gebyrer, der tilfalde de enkelte Konsuler, vil findes i Bilag C. for de større Konsulaters Vedkommende.

ad 6. Da der ikke i vor Konsularlovgivning findes nogen Bestemmelse, der forbyder danske Konsuler i Udlandet tillige at beklæde andre Landes Konsulater eller paalægger dem at indhente den kongelige Regerings Samtykke hertil, er Udenrigsministeriet ikke i Besiddelse af særlig Underretning desangaaende, og de Data, som af de enkelte Konsulaters Akter maatte kunne udbrages til Oplysning herom, ere saa ufuldstændige, at de ikke ville kunne bruges som Grundlag for en nogenlunde udtømmende Fremstilling. Ministeriet er i øvrigt villigt til ved et Cirkulære til Konsulaterne at søge Spørgsmaalet besvaret, saafremt Udvalget maatte lægge særlig Vægt paa en saadan Oplysning.

ad 7. Til Besvarelse af Spørgsmaalet om Konsulaternes Indberetninger tjene de i Bilag D. givne Oplysninger.

ad 8. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor stor Netto-Register-tonnagen af danske Skibe i udenrigs Fart antages at have været i 1891, henholdsvis for Dampskibe og Sejlskibe, fremgaar det af Oplysninger, som Ministeriet i September f. A. har indhentet fra Dampskibsrederiforeningen, at 166 danske Dampskibe med Netto-Register-Tonnage 103,982 gaa i udenrigs Fart. Derimod har Udenrigsministeriet